

Nr 174

Av herr Svensson i Kungälv m. fl., angående reseersättning till föräldrar med barn å vissa anstalter.

Det finns i Sverige ca 1 100 vanföra, blinda, döva och psykiskt efterblivna barn, som är intagna på olika slag av statliga anstalter eller hem. Eftersom en del av dessa anstalter tar emot elever från hela landet blir det ofta ett ganska stort avstånd mellan det naturliga hemmet och anstalten.

Det måste anses som i högsta grad önskvärt, inte minst för barnen själva, att deras kontakter med hemmet icke brytes eller försämras mer än nödvändigt. Med anledning därav beviljas också eleverna permission under ferier, varvid dock inte alltid fri resa utgår, vilket vore i högsta grad önskvärt.

Emellertid torde det inte vara mindre viktigt att föräldrarna då och då kan besöka barnet på anstalten. Dels kan kontakten mellan föräldrar och barn därigenom ske något oftare, vilket är önskvärt, och dels kan föräldrarna få se hur barnet har det i sin miljö. Föräldrarna kan också då ges tillfälle att få tala med anstaltens personal. Icke minst debatten kring Eugeniahemmet har visat hur nödvändiga och önskvärda sådana kontakter måste anses vara.

Emellertid lägger ofta föräldrarnas ekonomi hinder i vägen. Människor i små eller mindre goda ekonomiska omständigheter kan endast i undantagsfall kosta på sig och barnen en resa till och från en avlägsen anstalt. Detta förhållande är under inga omständigheter tillfredsställande, och vi ifrågasätter om det inte kunde anses rimligt att staten lämnade ersättning för en eller två resor per år.

Under hänvisning till vad som ovan anförts får vi härmed anhålla, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning i motionens syfte.

Stockholm den 25 januari 1960

Evert Svensson

Kungälv

Ingemund Bengtsson

Varberg

Stig Alemyr

Gunnar Gustafsson